

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 102.

Z KRAKOWA DNIA 21 GRUDNIA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu tego Posiedzenia Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej d. 5 Grudnia 1823 r.

Reprezentant Librowski spostrzegając w wniosku Reprezentanta X. Dubieckiego, iż przedstawione środki przeciw napływowi ubogich i dawanu przytulku za ranicznym, odnoszą się do wkładania nowych obowiązków na Wójtów którzy i tak przez sprawdzenia fabrykatorów krajowych z nowego urządzenia handlu dla pomnożonej pracy zyskali dodatek w pensyi, mniemał że ciężarem na Wójtów niewłaściwie pokryta zostałaby litość nad ubogimi, i radził aby projekt o Letter i odłączyć od projektu Policji Wicyskiej.

Reprezentant Nowicki dla wielości myśli i wyobrażeń głosem Reprezentanta X. Dubieckiego obiętych, żądał komunikacyi tegóż do odpowiedzi; nieznajdował jednak powodów dla których nie miało by się Towarzystwo Dobroczynności opatrywać w dochody stałe, gdy działając podług zasad opinii publicznej popartych, na tych gruncie kwalifikacyą ubogich do Domu ogólnego schronienia udających się wspólnie z policją przez

zniesienie się z Naczelnikiem teyże, w zamiarze zaś usunięcia ponęty ubogich zastrzegł sobie złożenie uwag o domu pracy.

Reprezentant Kryspin Hrabia Zeliński niezgadzał się na twierdzenie Reprezentanta X. Dubieckiego Delegowanego z Kapituły, że Towarzystwo Dobroczynności jest przytulkiem próżniaków z powodu łatwego do onegóż przyymowania, i w dopuszczeniu tego znajdował uchybie ie wiönego uszanowania Dostojnemu Naczelnikowi Towarzystwa Dobroczynności jako i zacnym Urzędnikom dla miłości Boga tylko cierpiący ludzkości usługującym, uważał także twierdzenie łatwego przyymowania ubogich z pomnożenia się liczby tychże niesprawiedliwem, gdyż powszechne zatamowanie handlu, niedostatek zarobku, brak pieniędzy, smutne nam dać widoki, że liczba Ubogich co zinnie pomnażać się będzie; dalej rzeki Mówca: w tym jednak zgadzam się z Repr: X. Kanonikiem Dubieckim, że Towarzystwo Dobroczynności bez braku tak krajowych jak obcych pod swoją opiekę przyymuje, i na to odpowiadam jako Chrzęścian jako Katolik chociaż nie Duchowny słowami S. Ewangelii, która w każdym człowieku bliźniego widzieć, dla każdego

nieszczęśliwego rękę otwartą mieć każe, bo kto niemiluię bliźniego nie miluię Boga. — Głos ten złożył Mówca na piśmie.

Reprezentant Soczyński odłączając objęte głosem Reprezen: X. Dubieckiego materye Policyi Wieyskiej i Towarzystwa Dobroczytności, co do Policyi Wieyskiej chciał mieć odczytany projekt zeszłorocznemu Seymowi przez Reprez: Jenerała Paszkowskiego przedstawiony; co zaś do Towarzystwa Dobroczytności, gdy projekt przeznaczenia na toż dochodu z Loteryi oddany został Kommissyi Skarbowey, ta zwróci uwagę na wszelkie szczegóły, wnosząc zarazem aby dla rozpoznania progressyi nieszczęśliwych przytułku w Towarzystwie Dobroczytności szukających, wezwany został Senat o objaśnienie, czyli też ta sama Loterya nie jest powodem progressyi ubogich.

Delegowany Senator Sobolewski oznaymił, iż Polycya Wieyska jest w Instrukcyi Wóytów Gmin zapewnioną, i aczkolwiek otwarte granice kraju utrudzają zapobieżenie napływowi włóczęgów, zachowana jednak zostaje ścisła kontrola osób przybywających.

Reprezentant Lipczyński Delegowany Sędzia Pokoju w odpowiedzi na wniosek Repr: X. Dubieckiego oświadczył, iż co jest w projekcie Mówcy jest już w eksekucyi przez dopełnianie wywodów słownych z przybywającemi do kraju osobami; wyraził przytym, iż projekt Reprezen: Jenerała Paszkowskiego odróżniająca się od wniosku Repr: X. Dubieckiego miał zamiary, gdyż w tey odnosiły się Policyi Wieyskiej cele do porządków Włości, z postanowieniem Opiekónów Włościanom, i w względzie

tym odwołał się Repr: Lipczyński do swych uwag natenczas przedstawionych w tym szczególniej, że nadanie rozciągleyszey władzy Zastępcóm Wóytów po wsiach z Appellacyją do Wóytą naytrafniej ustalić zdoła Polycyją Wieyską.

Reprezentant Nowicki z powodu wniesień zgłębienia powodów progressyi ubóstwa uważał, iż te przez głosy obecnych w Reprezentacyi czynnych Członków Towarzystwa Dobroczytności Reprezentacyi wyjaśnione bydź mogą; lecz gdy nieidzie o przyczynę zubożenia, lecz o zapobieżenie ubóstwa i zarządzenie potrzebom ubogich kwalikowanych rzecz świętą stanowiących; w tym głos Reprezentanta X. Dubieckiego uważał pożyteczny, ażeby się zasłonić od ubogich z krajów obcych.

Marszałek Seymu podniesionym głosem nadając naturę wyjaśnień, w zwrocie do porządku postępowania Artykułu 127 Statutu urządzającego Zgromadzenia Polityczne wskazanego oznaymił, iż de liberacya ogranicza się tylko na orzeczeniu Izby Prawodawczej czyli wniosku Repr: X. Dubieckiego kwalifikuje się do przesłania Senatowi.

Reprezentant Soczyński odezwał się, iż gdy powołany projekt Policyi Wieyskiej przez Reprez: Jenerała Paszkowskiego na zeszłorocznym Seymie wniesiony, nie jest odczytany, deliberacya nad kwalifikacyją przesłania do Senatu wniosku Repr: X. Dubieckiego jest zawczesną.

Marszałek Seymu oznaymił, że wniosek Repr: X. Dubieckiego ma przedmiot przeznaczenia dochodu z Loteryi, i urządzeń Towarzystwa Dobroczytności, a przeto odłączny od zamiarów projektu

przez Jenerała Paszkowskiego o Policyi Wieyskiej przedstawionego, i dla przekonania Marszałek Seymu polecił Sekretarzowi Seymu odczytanie na projekt Policyi Wieyskiej odpowiedzi Senatu zeszłorocznemu Seymowi dancy. — Po odczytaniu odpowiedzi Senatu na tenże projekt Policyi Wieyskiej. — Reprez: Soczyński znalazł się zaspokoionym, a następnie Izba Prawodawcza postanowiła projekt Reprezen: X. Dubieckiego przesłać Senatowi do urzędowego użycia.

Reprezentant Soczyński wniósł, ażeby przesyłając projekt powyższy Senatowi zażądać zarazem objaśnień czy progressy ubogich nie jest powodem Loteryi.

Reprezentant Librowski zastrzegł złożenie dowodów Sądowych na poparcie, iż Loterya stała się przyczyną licznych kradzieży.

Marszałek Seymu przedmiot skutków Loteryi uważał na teraz byź obcym toczący się materyi, i gdy zaprowadzenie Loteryi krajowej wynikło z postanowienia sameyże Reprezentacyi. — Senat w wydaniu kontraktu działał na uchwale stojący, nad którą tem samem wszelkie wnioski stają się bezskutecznymi.

Reprezentant Librowski wniósł: iż Reprezentacyia nie należy do kontraktu; z Władzy Jey wynikać może uchylenie Loteryi jako ogólnego złego z przyczyny demoralizacyi, zwłaszcza gdy doświadczenie wskazało, ile Włościan i Służących gromadząc się co tydzień na ciągienie Loteryi pomnaża kradzieże, a tak przeciw samemu nawet dozwoleńiu kontraktem tak częstego ciągnięcia Loteryi już utwierdzone zostają złe skutki-

Marszałek Seymu oznaymił Mówcom, iż gdy wnioski swe złożą na piśmie, w tenczas Izba Prawodawcza zastanawiać się nad temi będzie.

W dalszym porządku działań Seymu Sekretarz Seymowy odczytał nadesłany od Senatu projekt do ustawy ograniczającej prawo regalu do złota, srebra i Sól, które postanowiono przesłać do opinii Kommissyi Prawodawczy łącznie z Kommissyją Skarbową.

Reprezentant Assessor Seymu Florckiewicz spostrzegając, że w odczytanym projekcie o Kopalniach Senat zastrzegł sobie wydanie urządzeń Policyynych, uczynił wniosek, ażeby gdy urządzenia Policyine mieć będą wpływ na prawa własności, też łącznie z projektem odczytanym wprowadzone zostały pod decyzją Izby Prawodawczy.

Marszałek Seymu oznaymił, iż iakie z opinii Kommissyi wynikną spostrzeżenia nad projektem, te będą przedmiotem delibercacyi Izby Prawodawczy, i natenczas nastąpi oraz zwrot uwagi na wniosek Repr: Florckiewicza.

Odczytany następnie został projekt do Ustawy znoszący podatek Kamelaryiny przez Mieszkańców Miasta Kazimierza wyznania Starozakonnego opłacony.

Reprezentant Librowski uważając, iż projekt odczytany po piąty raz iako poprzednich czterech Seymów odrzucany jest wprowadzony, i w tym tylko zmiana wyrazów okazuje się, a nadto gdy po czwartym dniu posiedzeń Seymu nadszedł, wniósł iż do Izby niemoże być przyjętym.

Marszałek Seymu tłumacząc powody skłaniające Senat do przedstawienia po raz piąty powyższego projektu, oznay-

nił, iż te gruntuia się na przekonaniu polepszono stanu Skarbu publicznego a ztąd obeyścia się bez zasiłku z podatku pod tytułem porównania ofiary z Dochodów kamelaryjnych przez Mieszkańców Staroz: Miasta Kazimierza opłacanego, do postanowienia którego Reprezentancya r. 1817 niedostatecznością ówczesowych źródeł finansowych zniewolona była, wyraził przytym Marszałek Seymu, że Senat z względu tego podatku odebrał od JJWW. Rezydentów trzech Najjaśniejszych Kray ten protegujących Dworów Insynuacyą ażeby starał się usunąć to wszystko co by za nieodpowiadające zamiarom Statutami wskazanemi poczytywane być mogło, gdy zatem potrzeba ulżenia ludowi Starozakonnemu ciężaru tego stała się coraz widoczniejszą i Senat spuścić z oka niemusi pobudek, które go do ciągłego wnoszenia tej okoliczności czterem po sobie idącym Reprezentancyom skłaniały, zniewolonym być się znalazł zmieniwszy nieco osnowę dawniej przedstawionych Projektów na nowe tem przedmiotem zatrudnić Izbę Prawodawczą.

Reprezentant Assesor Seymu Florckiewicz czytał Art: 116 Sta: Urzędzi: Zgrom: Poli: i z tego konieczność przedstawienia powyższego projektu najpóźniej w 4 dniu Posiedzeń znajdował, co gdy nie nastąpiło, wniósł iż na teraz już do Izby przyjętym być nie może.

Reprezentant Assesor Seymu Kuciński objaśniał, że przesłanie projektów nastąpiło w dniu drugim posiedzeń Seymu, i czas tylko fizyczny stał się przeszkodą odczytania projektu Seymowi.

Reprezentant Florckiewicz pozostawienie projektu w Kancellaryi Seymowej bez uwiadomienia o tem Izby Prawo-

dawczej uważał za nieodpowiadające przepisom powołanym Artykułem st. tu wskazanym, i obstawał przy niemożności przyjęcia, a następnie i deliberowania nad projektem.

Tegóż zdania był Reprezentant Librowski, a Reprezentant Suczyński dodał: iż gdy Art: 13 Konstytucyi dozwala dwa razy tylko wprowadzenie projektu, deliberowanie nad projektem po piąty raz wniesionym będzie przeciw Konstytucyi.

Marszałek Seymu tłumaczył, że wszelkie projekta nadeszły w dniu drugim Posiedzeń Izby Prawodawczej i tylko dla braku czasu fizycznego niemogły być razem odczytane.

Reprezentant Kuciński wniósł, iż powołany Art: 116 niestanowi obowiązków odczytywania Projektów Skarbowych najpóźniej do dnia 4 posiedzeń Seymu, obeymuie tylko przepis dla Senatu, ażeby do dnia tego przesłane były do Seymu.

Reprezentant Librowski utrzymywał konieczność ogłoszenia projektów Skarbowych z upłynieniem 4 dnia Posiedzeń, a to z zasady nietykalności Konstytucyi ten przepis wyraźnie wskazujący.

Podobnie Repr: Assessor Seymu Florckiewicz obstawał, że Izba Prawodawcza wiedzieć winna z 4 posiedzeniem Seymu o nadeszłych projektach Skarbowych:

Marszałek Seymu odwołał się do działań zesłych Seymów, które w materii Skarbowey udowodniły gotowość deliberowania nad projektami Skarbowemi nie wchodząc w datę wprowadzenia tych Seymującym, byle tylko z Senatu do czwartego dnia posiedzeń Seymu doszły,

Wyraził przytym, że działania Kancelaryi Seymowej będąc iawne, dostarczają przekonanie o dniu nadejścia projektu, którego odczytanie do dnia dzisiejszego zawieszono, było raczej skutkiem samyżę Reprezentancyi na przedostatniem posiedzeniu przez ogrom materyi Budżetowej znaczenie przeciagnionem, okazujący zamiar odłożenia dalszych działań.

Repr: Florckiewicz z działań zeszlých Seymowych nieznamydując mosy obowiązującyey dla następney Reprezentacyi, oświadczył się przeciw przyjęciu wprowadzonego Projektu.

Repr: Soczyński oznaymił, iż zachowując wyraźny przepis Konstytucyi nie ubliża się możności przyjęcia wprowadzonego Projektu, a to przez służącą wolność każdemu z Reprezentantów ponowienia Projektu, gdy użyteczność onego uzna.

Gdy odezwaly się głosy Seymujących, za nieprzyjęciem projektu i tę opinią dzielili Cłonki Kommissyi Skarbowey. — Marszałek Seymu za zgodą Izby Prawodawczey ogłosił projekt zniszczenia podatku Kamelaryynego przez Mieszkańców Miasta Kazimierza wyznania Starozakonnych opłacany za nieprzyjęty.

Leon Chwalibogowski,
Sekretarz Seymowy.

Z Madrytu d. 27 Listopada.

Jenerał Bourmont przybył do Madrytu, objął zaraz nad woyskiem dowodztwo i rozpoczął związki z władzami i dowodcami po twierdzach.

Umarł tu Hr. Fuentes. Małżonkę, włoską aktorkę Sala, zostawił przy nadziei. Dziecię iey odziedziczy jego ty-

tuł i dobra. — Pomiędzy wygnanemi niedawno znayduie się także Hr. Puorostro, który z pogardą odesłał Królowi klucz Szambelański, który chociaż był od służby odd lony, miał jednak pozwolenie noszenia go. Romero Alpuente (ktorego Dziennik Gwiazda nazywa Donkwiszotem rewolucyi) odplynąc miał do północney A eryki.

Zapewniając, iż Morillo żądał i otrzymał paszport do wyjazdu do Francyi. Na jego miejsce Quesada imianowany został Jenerałem Kapitanem Galicyi, lecz tego urzędu nieprzyjął.

Paulino la Calle i Manuel Santurio, dway niebezpieczni rewolucyoniści, zostali uwięzionemi.

— D. 29 —

J. K. M po wysluchaniu swey Ministrowskiey rady mianował Jenerała porucznika Sien Fuegos Dyrektorem jeneralnym artyleryi, Marszałka polnego de la Quadra Jenerałem Inżynierów; Marszałka polnego Aimerich Jenerałem inspektorem piechoty; Jenerała porucznika de Contrenas, po oddaleniu Morilla, Jenerałem Kapitanem Galicyi; Jenerała porucznika de Bescourt Gubernatorem Barcelony, a Marszałka polnego Fournas Gubernatorem Tarragony.

Podług wyroku Królewskiego, ponieważ Skarb przez buntowników przez półczwarta roku wyczerpany został, podany zatem być ma Królowi plan, przez który nietylko liczba urzędników, ale ich plac ma być pomniejszoną.

Sądzą, iż w rocznicę urodzin Królowey powszechne przebaczenie ogłoszonym będzie.

Baron Eroles przysłał z Katalonii pod d. 18 b. m. domieszczenie: iż po na

radzeniu się z Jenerałem Lobera ściu ty-
siączna jego dywizyja, która w Reuss
stała, poddała się zupełnie J. K. Mci. Ba-
ron Eroles rozkazał temu woysku w szyku
do boiu stanąć, które przy trzykrotnem o-
krzyku: Niech żyje! i wystrzelał z
dział i ręczney broni, wykonało Kró-
lowi przysięgę.

Empecinando poymany został przez
oddział ochotników Królewskich. Twier-
dzą, iż dowodca w Sagenfiel z rozka-
zu Głównego dowodcy w dawney Ka-
stylii rozkazał ochotnikom na mocy ka-
pitulacyi z Badaioz tego buntownika na
wolność puścić. Lecz Gazeta *Restaura-*
dor zapewnia, iż Empecinando mimo
tego tego zostaje uwięziony, iakoż (do-
dać) śmiechu godną byłoby rzeczą,
gdyby buntownik, który tyle opierał się
władzy Królewskiej miał być niecy-
kany.

Z rozkazu Królewskiego kilka wiers-
zów, które Riego w ostatniej chwili
życia napisał i na rusztowaniu swoie-
mu spowiednikowi oddał, będą z jego
wizerunkiem w liczbie 15,000 exempla-
rzów wydrukowane.

Baillasteros miał inkognito przeie-
chać przez Madryt udając się do Fran-
cyi.

Niedaleko Bilbao oddział Królew-
skich ochotników przytrzymał 50 zbroj-
nych milicyantów, którzy gdy wi-
dzieli się być obskoczonymi, powie-
dziali, iż udali się w drogę ażeby sami do-
nieśli o swoim się poddaniu i Królowi
wierność zaprzysięgli; lecz nie uwierzo-
no im, i rzecz będzie ściślo dochodzona.

Z Paryża d. 4 Grudnia.

Dzień 2gi Grudnia oznaczony był
na wjazd Xięcia Angouleme. Zaraz ra-

no mimo zanoszenia się na deszcz nie-
zliczone tłumy ludu wyszły za rogatkę
przeciw Xciu. Lecz w chwili, gdy przy
huku dział do Paryża wieźdzał, wypo-
godziło się Niebo i odciepliło powie-
trze. — O godzinie 11 przybył Xże An-
gouleme do Werssalu; gwardyja naro-
dowa i osada przyjęły go w paradzie.
Chwilę tylko zatrzymał się w domu pre-
fektury. J. Kr. Wysokość Monsieur wy-
jechał tu przeciw niemu. Oba Xiążęta
i Małżonka Xcia Angouleme, która prze-
ciw niemu do Chartres wyjechała, udali
się zaraz do St. Cloud, gdzie oczeki-
wała na nich Xżna Berry z dziećmi swo-
iemi. Xże Angouleme uściskał serdecz-
nie swą bratową i iey dzieci. Prezy-
dent i Pleban St. Cloud mieli zaszczyt
złożyć J. K. W. swoje życzenia. O trzech
kwadransach na godzinę 1wszą z połu-
dnia odiechały Wysokie Osoby do Pa-
ryża. Przy bramie Maillot wsiadł Xże
Jeneralissim na konia, a Marszałkowie,
Xiążęta Reggio i Ragusy i Hr. Laury-
ston, Jenerał porucznik Hr. Bourdesolle,
Bethissy, Larochejacquelin, Xże Guis i
liczny sztab główny stanowili jego or-
szak. Przy rogatce Gwiazda stanął Xże
pomiędzy szeregami woyska, które sta-
ły poczawszy od lasku Boulogne. Gwar-
dyja narodowa Paryżka, rozmaite kor-
pusy woyska i osada udały się jeszcze o
godzinie 11 przeciw niemu. Cały Paryż
zacząwszy od pól Elizeyskich stał zgrom-
adzony aż do Tuilleries i na wszyst-
kich twarzach widać było najwyższą
radość. W południe władze mieyskie w
powozach, otoczone korpusem żandar-
mów, przejechały przez tłumy ludu za
rogatkę Gwiazda. Tryumfalna brama
dawniej tu wystawiona, została roze-

brana, a na miejscu iey rozbity został wspa-
 niały namiot, otoczony po prawey i le-
 wey stronie trofeami, a dziubami okrę-
 tów przyozdobione słupy wznosiły się
 nad pawilon rogatki. Chorągwie i po-
 lowe znaki z nazwiskami miejsc, w
 których się w tey wojnie wstawili, w-
 zdobiły kratę wniścia. Władze mieyskie
 zebrały się w tem namiocie, do których
 przyłączył się Arcybiskup z prałatami i
 inne osoby wysokiego znaczenia. Ucznio-
 wie politechnicznej szkoły, których
 Xże jest opiekunem, stanęli po obu stro-
 nach namiotu; w tyle przekupki z bu-
 kietami. Zewnątrz i na wniściu stali
 przekupnie, drągarze, roznoszący węgle
 i inne korporacye z srebrnym bukietem
 dla J. K. Wysokości. Xże zostawiwszy
 za sobą orszak, iechał sam przodem,
 zdrowy i czerstwy z powagą Bohater-
 ską. Na widok iego powietrze zapeł-
 nione było radosnemi okrzykami. Wiel-
 ki Mistrz obrzędów Francyi, w towa-
 rzystwie swoich pomocników, przed-
 stawił J. K. W. władze miasta Paryża,
 na których czele będący Prefekt departa-
 tamentu Sekwany, Hrabia Chabrol,
 miał do niego mowę, której treść była
 następująca: „Łaskawy Panie! życze-
 nia nasze towarzyszyły Ci przy odje-
 ździe, a radosne powitanie oczekiwało
 Cię przy powrocie. Od 30 lat wojna
 była wyrazem przestradchu, zapowia-
 dająca nieszczęście ludom. Szpada W. K.
 W. na głos potężnego Monarchy dopeł-
 niła prawdziwego przeznaczenia odwa-
 gi i oręża przez podniesienie zgnie-
 cionego narodu do iego godności. Tro-
 fea W. K. Wci stały się pośiechą lu-
 du i pokrywały trwałą spokojnością wul-
 kan rewolucyjny. Oyczyzna nasza po-

iednała się z światem i nazwiska Lo-
 grona, Lorea, Pampelona, Lado i Lers,
 Trocadero i Santi Petri otaczały gwia-
 zdę sławy Rodziny Jego i głoszą zwy-
 cięztwo i sławę Francuzów na lądzie i
 wodzie. Wniydz W. Kr. W. do tych
 murów prodków swoich, których koron-
 ną dzień dzisiejszy nowemi zdo-
 bi kwia-
 ty. Wielka ta stolica wykrzykuje ra-
 dośnie swoim woioownikom wita ich w
 wyniosłem tryumfie; na Twoie zaś skro-
 nie, Łaskawy Xże, Król i Oyciec pod
 starożytnemi sklepieniami świętego Pa-
 łacu laurowy włoży wieniec. Serce Jego
 wzruszy się radośnie na widok tego, któ-
 rego nazywa pociechą swey starości i
 chwałą Francyi; na Jego łonie, odbie-
 rzesz, Łaskawy Xże, podwoyną nagro-
 dę mądry Twey polityki i wojenney wa-
 leczności. Niech żyje Xże Angouleme! „
 — J. K. W. słuchał tey mowy z wielką
 uwagą, zdjął kapelus, dla skłonienia
 wykrzykujących radośnie do uciszenia
 się na chwilę, uklonił się na koniu i
 odpowiedział: „Czuję się bardzo bydz
 wzruszonym życzeniami, które mi
 W. Pan w imieniu miasta Paryża iwynu-
 rzasz; poczytuję się za szczęśliwego, iż
 dopełniłem zlecenia Króla, przywróci-
 łem pokóy i okazałem, że na czele wojs-
 ka Francuzkiego wszystkiego dokazać
 można. „ — Okrzyki ludu na nowo się
 rozpoczęły, Xże podziękował za nie nays-
 grzeczniej i powrócił do swojego or-
 szaku. Wniście do murów miasta za-
 powiedziało 21 wystrzałów z dział pod
 domem Jnwalidów. Od rogatki Gwiaz-
 da aż do pałacu Tuilleries iechał przed
 Xciem dowódca woysk, Hr. Coutard,
 z całym swoim sztabem. Okrzyki: niech
 żyje Król! niech żyje Bohater Trocade-

ro! niech żyją Burbonowie! przesadzają odgłos bębnow, wojskową muzykę i wystrzały z dział. Trzecie bataliony 1go i 4go pułku gwardyi Królewskiej, które wiele przyłożyły się do nieśmiertelnego zwycięstwa pod Trocadero, szły pod dowództwem przyozdobionego czerwona wstęgą Hr. Ambrugeac tuż przed Xciem. W wielkiej alei Tuilleries stanęły w szyku do boju, a Xzc, przejeżdżając mówił do nich, wymieniając niektórych żołnierzy po nazwisku, na wzór swojego Pradziada Ludwika XIV. Przed samą godziną zgał wiechał potomek Henryka IV do Tuilleries, a w 10 minut potem pokazał się Król w pawilonie Zegarowym. Po prawej jego stronie stali Monsieur i Xzc Jeneralissim, a po lewej Xiężna Angouleme i Berry, ostatnia z dziećmi swoimi. Za krzesłem Królewskim widziano Xcia Talleyrand i Xiężna Blacas i Luxemburg. Wysoki Naczelnik Dynastyi Burbonów wziął przy swoim Syna swojego za rękę i przedstawił go ludowi. Xzc z rozrzewnieniem, które przeszło aż do ludu, ucałował rękę Królewską; żadne oko nie było suche, i dopiero gdy ukończyła się ta uroczysta scena, wznosiły się znów do Nieba okrzyki przychylnego ludu. Dziewięćdziesiąt dziewięć batalionów piechoty, 30 szwadronów jazdy i 2 baterie artyleryi, w ogóle 23,000 ludzi przeciągnęło około J. K. Mci. Za gwardyją narodową szły korporacye, które Xcia przy wiecddzie do miasta powitały. Przekupkom dozwolił J. K. M. wnieść do pokołów i złożyć Xciu swoje bukiety. Nim Król opuścił balkon przedstawił jeszcze raz ludowi Xcia Bohatera. Radosne okrzyki towarzyszyły Wyso-

kicy Rodzinie Królewskiej do pokołów. — Przez cały dzień liczne kupki ludu z białymi chorągiewkami, na których jaśniały Lillie i napisy, przeciągały przez miasto, i na wszystkich placach znajdowali się śpiewacy, którzy śpiewali pieśni na pochwałę Bohatera swojego. W wieczór całe miasto było oświetlone, a teatry ubiegały się z wystawieniem sztuk zastosowanych do uroczystości dnia tego, i wszędzie przyjęte były okrzykami: niech żyje Król! niech żyje Dom Burboński!

O godzinie 4 przyjął Xzc Angouleme obcych Posłów i Ministrów, którzy złożyli mu swoje uszanowanie i w imieniu ich miał mowę Apostolski Nuncyusz.

Xzc Carignau przybył tu wczoraj. — J. K. M. udzielił Posłowi Hiszpańskiemu, Xciu San Carlos, order Ducha S.

Z Sztokolmu d. 21 Listopada.

Dwór Królewski zawdziął na 3 dni żalobę po zmarłym Landgrafie Ludwiku Jerzym Karolu Hessen-Darmstadt i Xiężnie Amalii Badańskiej.

Słychać, iż Minister stanu spraw zagranicznych, Hr. Engeström, tak dalece przyszedł do zdrowia, iż na powrót objął swój wydział.

Stosownie do Królewskiego rozporządzenia pod dniami 23 z. m. towary przy ukradkowym wprawdzeniu skonfiskowane, które podług dawniejszego rozporządzenia musiały być z kraju wywózzone i za granicą sprzedawane, mogą na przyszłość w kraju być sprzedane, pod warunkiem jednak, iż po sprzedarzy z kraju będą wywiezione.

Podług doniesień z Trypolis pod d. 19 z. m. stan zdrowia był tam dobry, ale úródzaj zboża nie najobfitszy.

DODATEK
DON^{RO} 102.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 21 GRUDNIA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 13 Grudnia.

Dnia 11 b. m. w południe rozstał się z tym światem JW. Ignacy Cytzewski, Senator Królestwa Polskiego, Biskup Augustowski. Zgon tego znakomitego Męża zasmucił mocno całe Duchowieństwo, przyjaciół, i tych nawet, którzy zbliżka nie byli świadkami jego Śnot rzadkich.

Z Petersburga d. 15 Listopada d. k.

(Z Kuzyera Litewskiego.)

Dnia 8 b. m. z powodu Imienin Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xiążęci Michała, uroczyste *Te Deum* śpiewane było we wszystkich kościołach tułtejszej stolicy.

W ciągu miesiąca Września r. b. wprowadzono do portu Ryńskiego towarów za 1,417,591, a wyszło za 2,677,844 rubli 40 kop. płodów Rossyjskich.

Roślina, *Poligonum minus*, w obfitości na Ukrainie znajdujaca się, mogłaby wielki przyrósć korzyści dla we-

wnętrznego handlu i przemysłu, jeżeliby się około iey rozmnożenia starannie zajęto. Na korzonkach tej rośliny znajdują się robaczki, znane w historii naturalnej pod nazwiskiem *corcus Polonorum*. Z powierzchowności podobne są do koszenilli. i również iak ona do farbowania się używają. Korzonki tej rośliny wyrysują się z ziemi w końcu Czerwca i na początku Lipca; robaczki suszą na powietrzu, potem czyszczą i przedają. Rozpuszczone w wodzie z małą ilością szlunu dają wyborną farbę karminową, której kobiety kozackie używają zamiast rózu. Znaczna też ilość wychodzi do Turcyi, gdzie tej używają do farbowania safianów, jedwabiu i t. d. Funct tych robaczeków nie więcey kosztuje iak rubel, a farby daje tyle, co pół funta koszenilli.

Z Włoch d. 29 Listopada.

Z Neapolu piszą: Ciągły deszcz poczynnł w powiecie Nola wielkie szkody: Wyszło z koryt rzeki zalaty pola,

Przy rozpoczęciu zwyczajnej prenumeraty na Gazetę Krakowską od 1go Stycznia 1824 uprasza Redakcyja Łaskawych Czytelników o wczesne się zgłaszanie.

wsie, i popsuly drogi. W Cicciano wszystkie grunta spustoszonemi zostały, a niektórzy mieszkańcy w wodzie lub pod gruzami obalonych domów śmierć znaleźli.

W Genui odebrano urzędową wiadomość o przywróconey żegludze na Czarnem morzu, i oraz zapewnienie, że Poseł Angielski w Stambule wszystkie przybywające do wód Tureckich Sardynkie okręty pod szczególniejszą swoją opiekę bierze. Słusznie zatem spodziewać się można przywrócenia w krótko dawniejszych z Lewantem związków.

Złaje się potwierdzać, że Grecy niejakie korzyści nad Turkami odnieśli, i mały oddział floty zupełnie zniszczyli. Wielkiej jednak bitwy nie było. Główna dywizya floty Tureckiej żadnego nie zrobiła wystrzału, wszelako zabrała kilka małych Greckich statków. Zresztą jednogodne doniesienia głoszą, że Kapitan Basza ku Dardanellom popłynął i w tej chwili znajdować się już musi w Stambule. Grecy (dodają też doniesienia) są znowu panami Archipelagu. — O nowych zdarzeniach na stałym lądzie nic daley nie piszą, jak tylko, iż Baszy Skutary po wielu nadaremnych natężeniach i poniesionych klęskach, udało się przecież po odebraniu znacznych posiłkow od Baszy Omer Vrione, wtargnąć do Etolii. Walczące przeciw niemu Greckie korpusy są wprawdzie podcinane, ale że niektóre cofnęły się w góry, tedy mogą na niego z tyłu napadać, zwłaszcza, iż niektóre mają za punkt oparcia się twierdzę Misso ungi. — Podbrzegami Epiru, równie jak na wniysciu do odnogi Lepantu niema żadnego Tureckiego okrętu, i oczekiwana tam jest z

Hydry Grecka eskadra. — Potwierdza się także pojednanie pomiędzy Greckimi naczelnikami, a zwłaszcza między Maurokordato i Kolokotronim.

Związek między Tryjestem i wyspami Jońskimi ma być przywrócony, pocztowe statki mają znowu iak dawniey prosto do Korfu pływać, a ztamtąd do Zara w Dalnacyi, z czego wyniknie ta korzyść, iż na przyszłość mieć będziemy regularniey wiadomości z Grecyi i Epiru.

Na Chios wyszła w tej chwili ostatnia część dzieł Arystotelesa kosztem publicznym drukowanych.

Uniwersytet wysp Jońskich jest już w Korfu przez Lorda Guilforda urządzony. Pomógł profesorami odznaczają się: sławny Bombas z Chios, który kształcił się w Uniwersytecie Paryżkim; Asopios, wielki literat; Pirolo, który naukę nowey filozofii rozpoczął na sposob Francuzki. Lord Guilford zaayduie się teraz w Wiedniu.

Z Londynu d. 2 Grudnia.

Król zabawi około dni 8 w Carltonhouse i w ciągu tego czasu będzie dwa razy w teatrach. Wczoray znajdował się w teatrze Drurylane, gdzie był powszechnemi okazami miłości i uszanowania przyjęty.

Onegdaj odebrł Rząd pisma od Posła naszego w Paryżu B. Stuart.

W Plimut uzbrajany jest szrotowolowy liniowy okręt St. Vincent; sądzą, iż jeden z admirałów wywiesi na nim swoją banderę.

W Sobotę Ministrowie Hr. Liwerpool i P. Wynn długą rozmowę mieli z swoim Kolegą P. Canning.

90200
1854

Gazeta Goniec wyraża: Doniesienia z Madrytu głoszą, iż tak dalece powiększa się wpływ duchowieństwa, iż o odmianie rzeczy ani myśleć można. Konstytucyoniści polegają wszelako na obcych Posłach, których może nie uwiadą intrygi *Camarillos*. Z tem wszystkiem w administracyi panuje jęagle zamieszanie i nieład, a przez rozproszenie pozostałych trochę pieniędzy powiększa się bardziej jeszcze powszechny kłopot. Z niecierpliwością oczekiwany jest wypadek układów z P. Cresse o nową pożyczkę. P. Cresse żąda hypoteki, a Rząd nie może inncy nad dobra duchowne ofiarować, czego on właśnie nie chce. Jeżeli Francya się nie wda, trudno będzie dostać pieniędzy; gdyż za zaręczeniem tylko tego Mocztwa dostarczą Angielscy kapitalisci pieniędzy. Niepodobna wytworzyć sobie w jak nędzonym znajducie się Skarb Hiszpański stanic; znający go polegają jeszcze na Francyi, iż dozwoli się ustąpieniem której z osad wynagrodzić, których niepodległość, jak mówią, taki sam los spotka jak konstytucyją Stanów. Przy takim położeniu rzeczy kupcy Kadyxscy zwracają swoją uwagę na spekulacyie do osad. Ministeryjum Hiszpańskie wie dobrze, iż Angliia wysłała Konsulów do różnych Hiszpańskich osad; ale wmawia w lud, że ci ajenci przeznaczonemi tylko są do zasiągnięcia dokładney wiadomości o stanie tych osad, ale nie do uznania ich niepodległości. Anglicy, mówią, nie przedsięwzięliby podobnego kroku bez zezwolenia S. Przymierza, któremu, jak Hiszpańscy Rujalisci sądzą, Angliia ulegać musi.

Angielskie okręty Forte i Ringdove zabrały bryg Francuzki P'Egerie, który od brzegów Gwinei wioził 350 Murzynów.

Mina po odbytey kwarantannie wysiadł d. 30 Listopada w Plimut na ląd; lud zanosił go na barkach do powozu i przy radosnych okrzykach zaprowadził do domu gościnnego. Przybywszy tam, podziękował ludowi przez officera Hiszpańskiego, który po Angielsku umiał, za okazany mu honor.

Wczoray przybył tu Jeneral Quiroga.

Gdy Król Niderlandski nie chce, iak słyhać, na przyszłość przy Dworach obcych utrzymywać posłów, ale tylko sprawujących interesy, Baron Fagel będzie zatem od naszego Dworu odwołany.

Podług doniesień z Vera-Cruz dowodca Królewskiego woyska w twierdzy San Juan de Ulloa obrócił d. 25 Września działowy ogień przeciw temu miastu, na który coż natychmiast żywo odpowiedziało. Stan ten rzeczy nie zmienił się do 12 Października. Rząd Meksykański nie tylko przeciął wszelkie związki z tą twierdzą, ale nadto przedsięwziął środki do opasania icy z wszystkich stron. Miasto od bomb i kul z twierdzy wielkie poniosło szkody i wieża latarniowa zupełnie jest zburzona. Wszyscy mieszkańcy wynieśli się w pole, gdzie kule nie dosięgają. — Listy z zachodnich Indyj donoszą, iż Lima znajduie się znowu w ręku niepodległych. — Prezydent Hayti (St. Domingo) Boyer posłać miał podług prywatnych listów wysłańców do Jmائي, dla podniecienia Murzynów przeciw białym ludziom.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

zrobione w Obserwatorium Astronomicznem UNIWERSYTETU JAGIELLONSKIEGO,
w Miesiącu Grudniu roku 1823.

Dzień	Wysoko: Baromet:			Stan Thermometru			Hygrometr		Wiatr	Stan Atmosfe
	rano	po poł.	wiecz:	rano	po poł.	wiecz:	rano	pop. wie:		
26.	27.8.4	27107	2711.3	- 5.	+ 0.5	- 3.	96°.	80° 90	O NO	pog. poch. pog.
27.	27.104	27.9.4	27.8.8	- 4.5	- 2.	- 2.5	95.	90. 95.	O. O O	poch. poch. poch.
28.	27.6.2	27 5.4	274.0	- 5.5	0	- 4.	00.	86. 90.	E E. S.	pog. pog. pog.
29.	27.5.8	27. 6.1	27.5.6	- 2.5	+ 0.5	- 2.	100.	90. 95.	SO SO SO	poch. pog. poch.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę d. 27 d. na niezwyknie będzie nowa Opera Włoska w 1 akcie, z muzyką sławnego Kompozytora Fioravanti, pod nazwiskiem: *Il Tuffore burlato* (Opiekón oszukany.) która dla

niespodziewany przeszkody w przeszłą Niedzielę dać byż nie mogła. którą poprzedzi historyczna Drama z Francuz: P. Frideric w 3 aktach: *Sierota i Morderca.*

DONIESIENIA.

Karol Prokop Kaliga, przez C. K. Uniwersytet Wiedeński approbowany Chirurg i Dentysta, dawczy już w wielu znakomitych domach Polskich, między innymi: JJOO. Xiążąt Henryka i Fryderyka Lubomirskich, Ludwika Jabłonowskiego, JJWW. Hrabioów Alfred. i Arthura Potockich it. p. dowody swej nauki i doświadczenia, jakie przykładając się szczerólniej do tej gałęzi sztuki lekarskiej w pierwszych stolicach Państw Europejskich: Wiedniu, Paryżu i Berlinie nabył, pochlebia sobie, że ofiarowane przez niego w czasie kilkunastodniowego pobytu szanowney Publiczności Wolnego Miasta Krakowa usługi tym chętniej przyjęte zostaną, im śmieley on za sposoby do przyniesienia ulcy w tak dockliwych i nieznośnych cierpieniach jakim jest ból zębów, przez niego używane zaręcza.

Podęymnie się wyżej rzezony zęby nadosute wyczyszczeniem onych od dalszego zepsucia zachować, osłabione w dżęstach środkami nieszkodliwemi wzmacnić, wszelkim bólem zębów uszkodzonych łatwo i skutecznie zeradzić, brak naturalnych tak kształtnem i dokładnem wprawieniem sztucznych nagrodzić, że nikt tychże od naturalnych rozróżnić niepotrafi, a które nie jak dotąd zwykłe nitkami ledwabnymi sprawującemi zawsze odór nieprzyjemny przytwierdza, ale sposobem zupełnie nowym, trwalszym, niepsującym dziąsła i nieszkodzącym zębom pozostałym.

Mieszka wyżej wyrzony w ulicy S. Jana pod Nrem 485 w domu Xięcia Kazimierza Czartoryskiego; zasłubić go tam zawsze można od godziny 11 z rana do zgley po południu, w którym to czasie wojskowym i ubogim tuteyszego miasta pomoc swą bezpłatnie ofiaruje. Do osób zaś wyższego stanu, gdy tego zajądzą na każde wezwanie gotów będzie do ich własnego udać się domu.

Dnia 13 Grudnia r. b. zginął zegarek złoty z repetycyami. Poczciwy znalazca proszony jest, aby oddał go za przyzwoitą nagrodą do Redakcyi Gazety Krak: